DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . . Mk. 180
miesięcznie . . . . Mk. 60

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 24 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 15.

Nr. 25. | **Lublin, dnia 15-go października 1921 roku.** | **Rok I.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Awansowani: w Wydziale do Spraw Ogólnych—p. o. referenta referatu prawnego Edmund Postępski na stanowisko refenta od dn. 1 października r. b. z uposażeniem w/g VII st. sł. (Kat. A.).

Zwolnieni: w Wydziale Aprowizacyjnym — pom. referenta Jadwiga Szyszkówna i mł. kancelistka Henryka Perkowska—obydwie od dn. 1 października r. b. na skutek redukcji personelu i w Wydziale Finansowym — mł. kancelista Teodor Wargocki od dn. 1 października r. b. wobec niestawienia się na służbę po upływie udzielonego mu urlopu.

Sprostowanie: w N-rze 21 „Dziennika“ w Dziale Urzędowym (Ruch służbowy), p. Petronela Domrazkówna, sekretarz Komisji Aprowizacyjnej, została mylnie wykazana jako przeniesiona z VIII do VI, zamiast do VII st. sł. (Kat. A.), co niniejszem prostuje się.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 3 października — uchwalono):

1. Wypłacić bezzwłocznie urzędnikom i oficjalistom miejskim, należącym do kat. A i B, jednorazowy zasiłek w/g załączonej tabeli.*

Do otrzymania tego zasiłku uprawnieni są wszyscy ci, którzy pozostają na służbie miejskiej najmniej od 1 września r. b.

Młodocianym pracownikom obydwuch kategorji służby, niżej lat 18, wypłacić należy połowę stawki ustalonej dla oficjalistów 11 i 12 st. płacy. Wyłączeni od tego zasiłku są pracownicy kontraktowi, przyjęci na czas w umowie z góry oznaczony, a nadto ci, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od wynagrodzenia urzędnika lub funkcjonarjusza spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, pracownicy sezonowi i czasowi, oraz ci wszyscy pracownicy, których powiadomiono lub powiadamia się o rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego od dnia 1 października r. b., a wreszcie, z pośród odbywających służbę wojskową, po za wiekiem poborowym, funkcjonarjusze samotni.

---

* Tabela zasiłku umieszczona jest w Nr. 13 „Dzien. Zarz. m. Lublina“ na r. b.

Wydatek spowodowany wypłatą tego zasiłku należy księgować na dodatki drożyźniane w budżecie właściwego wydziału.

2. Przyjąć do wiadomości ofertę p. Brenera na dostawę dla miasta 1 miljona pudów drzewa i nawiązać pertraktacje z bankami odnośnie sfinansowania tej tranzakcji. Decyzję ostateczną powziąć po ukończeniu pertraktacji z bankami.

3. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

„Umowę w sprawie budowy zakładu kąpielowego na placu miejskim przy ul. Fabrycznej, zawartą dnia 18/VIII przez Magistrat z Nadzwyczajnym Naczelnem Komisarjatem do spraw walki z Epidemjami, Rada Miejska zatwierdza i uchwala poz. 3 w tyt. A. nadzwyczajnego budżetu Wydziału Budownictwa na rok 1921 podwyższyć z 3984019.91 do 5-ciu miljonów marek i z sumy tej poleca Magistratowi pokrywać udział miasta w kosztach budowy. Za hojny dar w wysokości połowy kosztów budynku, poleca Rada Miejska Magistratowi wyrazić Lidze Narodów za pośrednictwem N. N. K. podziękowanie".

4. Wobec znacznego podniesienia się epidemji tyfusu brzusznego i szkarlatyny w mieście, całkowitej redukcji personelu C. D. M. od dn. 1 października r. b. w zakresie zadecydowanym uchwałą Magistratu z dnia 24 lipca r. b. narazie nie dokonywać.

Stosownie do orzeczenia ad hoc powołanej w tej sprawie komisji z dnia 30 września r. b., zatrzymać jeszcze na okres trzech miesięcy, licząc od 1 października etaty: 1) kierownika kolumn dezynfekcyjnych, 2) jednego dezynfektora, 3) jednego stróża i 4) pozostawić na ten że okres czasu w całości będący dotychczas w dyspozycji W. Z. P. tabor konny. Natomiast pozostałych pracowników, którym miejsca zostały wymówione zgodnie z powyższą uchwałą Magistratu, zwolnić od 1 października r. b.

Wyborem osob, jakie mają być pozostawione, oraz ścisłem określeniem ich obowiązków i zawiadomieniem ich o tem, zajmie się Wydział Zdrowia Publicznego bezzwłocznie.

Odpis niniejszej uchwały przesłać do Wydziału Finansowego, celem wprowadzenia powyższych zmian do budżetu na rok bieżący.

5. Zakupić potrzebną ilość drzewa na pobudowanie w bieżącym sezonie tymczasowego baraku szkolnego na Kośminku, odkładając budowę do sezonu budowlanego roku 1922.

6. Budowę szkoły na czwartku odłożyć do sezonu budowlanego roku 1922 z powodu wstrzymania przez Rząd potrzebnych na ten cel kredytów.

7. Wpłacić 1.000.000 mk. do Banku Ziemi Polskiej na rachunek Komitetu Budowy Zakładu Kąpielowego w Lublinie, oraz upoważnić Wydział Budownictwa do wypożyczenia Komitetowi budoby potrzebnej ilości cegły.

(Posiedzenie 4 października — uchwalono):

1. Decyzję prezydenta Miasta z dnia 22 czerwca r. b. Nr. 225, odnośnie zwolnienia b. p. o. kontrolera podatku wwozowego Michała Baucza z zajmowanego stanowiska, pozostawić w mocy i polecić przeprowadzić w tej sprawie dodatkowe dochodzenie i wyniki przedłożyć do decyzji Magistratu. Jednocześnie uchwalono wypłacić p. Bauczowi 5/8 dochodu brutto od podatku wwozowego za czas służby jego w charakterze p. o. kontrolera, sprawę zaś wypłacenia mu 3 miesięcznej pensji tytułem odszkodowania, uchylić.

2. Podnieść od dnia 15 września r. b. cenę na herbatę, wydawaną urzędnikom w czasie zajęć biurowych, z 1 mk. 80 f. do 6 mk. za szklankę.

3. Upoważnić p. p. Bendycha i Kędzierskiego do pertraktacji z właścicielami w sprawie wykupu lub zamiany gruntów na budowę drogi w kierunku pl. Bychawskiego i polecić sprawę oddać do rozważenia i wniosku, jako nagłą, do Delegacji Gospodarczo-Budowlanej.

4. Utworzyć stanowisko sekretarza Biura Rady Szkolnej m. Lublina, z zaliczeniem go do VII st. sł. kat. A. i akceptować uchwałę Rady Szkolnej o zaangażowaniu na to stanowisko p. Antoniego Kamińskiego, z terminem wypłaty podwyżki pensji od dn. 1/X r. b.

5. Polecić wydziałom Magistratu, aby w „Dzienniku Zarządu m. Lublina„ umieszczały ogłoszenia:

a) o licytacjach na ruchomości sprzedawane przez sekwestratorów miejskich na pokrycie należności skarbowych i miejskich,

b) o zagubionych dowodach osobistych, dokumentach i t p.

i c) ogłoszenia prywatne.

Opłaty za ogłoszenia ponoszą kontrybuenci lub osoby zainteresowane.

6. B. woźnemu Magistratu Władysławowi Filipowiczowi, przeniesionemu w stan spoczynku, wypłacać od 1/X do 31/XII zapomogę po 10000 mk. miesięcznie.

7. Zatwierdzić plany na budowę ustępów i komórek w posesji Józefa Jakubowskiego przy ul. Bychawskiej Nr. 27.

8. Zatwierdzić plany na budowę poddasza na posesji firmy Włościjańskiej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej, przy ul. Początkowskiej Nr. 11.

9. Zatwierdzić plany na budowę warsztatów ślusarskich Adama Czajki przy ul. Probostwo Nr. 15.

10. Zatwierdzić plany na przebudowę magazynu murowanego na garbarnię, oraz na budowę filtru biologicznego, w posesji Adolfa i Henryka Krauze, na Kalinowszczyźnie.

11. Polecić wydziałowi Budownictwa ułożyć na rachunek Uniwersytetu Lubelskiego chodnik dwumetrowej szerokości w Alei Racławickiej na właściwym poziomie, od granicy domu Nr. 800 do granicy gmachu uniwersytetu, z tem, że drzewa mogą być wycinane dla regulacji jedynie w wypadkach nieodzownej konieczności. Chodnik ma być wykonany częściowo z istniejących płyt piaskowcowych, częściowo z mozajki klinkierowej. Na cel powyższy otwiera się kredyt do pół miljona marek.

(Posiedzenie 5 października — uchwalono):

1. Uchwałę Komisji Finansowo-Budżetowej Rady Miejskiej, odnośnie podwyżki stawek opłat za korzystanie z gruntów użyteczności publicznej a mianowicie:
w § 1 stat. o 200% t. j. do 450 i 900 mk.
„ „ 2a „ o 100% „ „ 600 mk.
„ „ 2b „ o 200% „ „ 300 mk.
„ „ 3 „ o 100% „ „1200 mk. —
akceptować i uchwałę niniejszą przesłać do Rady Miejskiej.

2. Uchwałę Komisji Finansowo-Budżetowej Rady Miejskiej z dnia 27 września r. b., odnośnie wprowadzenia w Lublinie podatku od spirytualji wywożonych z Lublina, akceptować. Uchwałę niniejszą przedłożyć Radzie Miejskiej.

3. Uchwałę Komisji Finansowo-Budżetowej Rady Miejskiej z dnia 22 września, odnośnie podwyżki opłat od zwierząt domowych. a mianowicie:
w § 1 p. a statutu z 75 do 600 mk.
„ „ 1 p. c „ z 15 do 300 mk.
„ „ 1 p. d „ z 60 do 300 mk.
—akceptować, co zaś dotyczy określenia opłat w § 1 p. b, to Magistrat uchwala utrzymać opłaty od cieląt w wysokości 120 mk. od sztuki. Uchwałę niniejszą przedłożyć Radzie Miejskiej.

(Posiedzenie 7 października — uchwalono):

1. Zezwalając p. Grodnickiemu na wystawienie w m-cu październiku operetek „Major Ułanów“ i „Król się bawi“ nie więcej jednakże niż po 5 razy każda, wliczając w to i przedstawienia popołudniowe, Magistrat zastrzega sobie wprowadzenie do akceptowanych przez się cen biletów teatralnych dodatku na pokrycie podatku, jaki określi Magistrat od widowisk operetkowych w Teatrze Miejskim.

2. Powiększyć od dn. 1/X r. b. rozchód przytułku Św. Ducha o 12.200 m. miesięcznie, wstawiając do budżetu sumę mk. 12.200.3 = 36.600 + 600 m. = 37.200 po dzień 31/XII 1921 r., celem podniesienia poborów: dozorczyni do 2000 mk., stróżowi do 1200 m. (od dn. 1/VII 1921 r. w myśl umowy ze Zw. Zaw. Dozorców Dom.), posługaczce do 1200 m., oraz zwiększenia płac 26 pensjonarkom do 800 mk. miesięcznie każdej. Jednocześnie polecono wydziałowi przedłożyć Magistratowi wniosek odnośnie uregulowania stosunku prawnego przytułku do Magistratu.

3. Wypłacić wszystkie zaległe pobory urzędnicze mł. kanceliście wydziału Opieki Społecznej Augustynowi Krasówce, za czas jego pobytu na Górnym Śląsku, po potrąceniu $1^1/_2$ mies. pensji wypłaconej zgodnie z uchwałą Magistratu z dn. 27/V 1921 żonie jego, z poleceniem zachowania przy wypłacie odnośnych przepisów, normujących stosunki służbowe pracowników miejskich podczas pełnienia służby wojskowej.

4. Wniosek wydziału Gospodarczego, podniesienia opłat za asenizację, przekazać do rozważenia Delegacji Gospodarczej, poczem wnieść powtórnie do decyzji Magistratu.

5. Powołać do Komisji Teatralnej: (artystycznej).

a) Członków Magistratu: p. p. Dylewskiego i Bendycha,

b) Przedstawiciela Senatu Uniwersytetu Lubelskiego,

c) Przedstawiciela Min. W. R. i O. P. według decyzji Magistratu,

d) P. p. Salkowskiego, Kędzierskiego i Hedingera.

Prezydent m. Lublina
C. Szczepański.
Szef wydziału do spraw ogólnych.
Radliński.

Rozporządzenia rządowe.

WOJEWODA LUBELSKI
Wydział VIII Pracy i Opieki Społecznej
Nr. 273/I--2385/PPr.

Przedmiot: Zatrudnienie zdemobilizowanych żołnierzy.
Lublin, dnia 20 września 1921.

OKÓLNIK Nr. 723.

Do
Wszystkich P. P. Starostów Województwa Lubelskiego.

M-stwo Pracy i Opieki Społecznej okólnikiem z dn. 30.VIII.21 r. Nr. 67 podaje do wiadomości następującą uchwałę Rady ministrów.

Rada Ministrów na posiedzeniu z dn. 12.VII.21 uznając konieczność pomocy państwowej przy wyszukiwaniu zatrudnienia dla zdemobilizowanych żołnierzy i mając na uwadze groźby niebezpieczeństwa dla wewnętrznego spokoju państwa w razie niedostarczenia im pracy postanowiła:

1) aby M-stwo Robót Publicznych w porozumieniu z M-stwem Pracy i M-stwem Spraw Wojskowych przystąpiło natychmiast do zatrudnienia przy obecnie prowadzonych robotach publicznych, jaknajwiększej ilości zdemobilizowanych żołnierzy.

2) aby wszystkie M-stwa w swych urzędach przeprowadziły zasadę przyjmowania na posady państwowe w pierwszym rzędzie zdemobilizowanych żołnierzy w tym celu M-stwa mają polecić podwładnym sobie urzędom ścisłe wykonanie tego rozporządzenia.

Wobec tego, że sprawa kierowania zdemobilizowanych żołnierzy do pracy na mocy rozporządzenia M-stwa Spraw Wojskowych z dn. 30.X.20 r. L: 25000 Mob. i Min. Pracyześrodkowana została w Państw. Urz. Pośredn. Pracy, a mianowicie w Lublinie, Siedlcach i Chełmie, przeto podając powyższe do wiadomości, polecam PP. Starostom obwieszczenie we wszystkich urzędach państwowych, instytucjach samorządowych i większych przedsiębiorstwach prywatnych, ażeby w zrozumieniu doniosłości tej akcji państwowej nie uchylały się od obowiązku dostarczania pracy przedewszystkiem zdemobilizowanym żołnierzom i w celu skoordynowania akcji pośrednictwa pracy zgłaszały wolne miejsca dla wszelkiego rodzaju pracowników do wyż. wspomn. urzędów.

O załatwieniu tego okólnika zechce Pan Starostwa powiadomić Wydział VIII Urzędu Wojewódzkiego do dnia 10 października r. b.

Za Wojewodę Lubelskiego
S. Korczyński w. r.

Ustawa Emerytalna
funkcjonarjuszów państwowych
z dnia 28 lipca 1921 r.

Art. 36. Wdowa po funkcjonarjuszu państwowym, która z tytułu zajmowania stanowiska w służbie państwowej nabyła praw emerytalnych, ma prawo wyboru między pobieraniem albo uposażenia emerytalnego, albo pensji wdowiej.

Art. 37. Wdowa po funkcjonarjuszu państwowym, który zmarł w czynnej służbie przed uzyskaniem prawa do emerytury, otrzymuje, o ile sama nie jest funkcjonarjuszem państwowym, względnie nie pobiera emerytury—jednorazowy zasiłek w wysokości połowy kwoty rocznej uposażenia w służbie czynnej, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Zupełne sieroty w wieku poniżej osiemnastu lat otrzymują zasiłek tej samej wysokości po ojcu lub po matce, o ile ci nie nabyli prawa do emerytury.

Taki sam zasiłek należy przyznać zupełnej sierocie w wypadku, określonym w art. 34 ustęp przedostatni, a można przyznać w wypadkach, określonych w ustępie ostatnim cytowanego artykułu.

Jeżeli pozostało więcej sierot po ojcu i matce, zasiłek, o którym powyżej mowa, należy się im łącznie bez względu na ich ilość.

Art. 38. Wdowie po funkcjonarjuszu państwowym, zmarłym w czynnej służbie, albo na emeryturze, należy się niezależnie od zaopatrzenia, przewidzianego w artykułach 22, 23 i 31, pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego pełnego uposażenia w służbie czynnej lub na emeryturze, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Pośmiertne w tej samej wysokości należy się ślubnym i uprawnionym dzieciom, o ile matka w chwili śmierci ojca nie żyła z nim w wspólności małżeńskiej lub wcześniej zmarła.

Pod temi samemi warunkami przyznaje się pośmiertne wdowcowi, względnie ślubnym i uprawnionym dzieciom po funkcjonarjuszu—kobiecie.

W braku wyżej wymienionych członków rodziny może być pośmiertne w tej samej wysokości przyznane również dalszym krewnym lub też innym osobom, na pokrycie kosztów leczenia i pogrzebu, o ile zmarły nie zostawił dostatecznego ruchomego lub nieruchomego majątku.

Art. 39. Uposażenie emerytalne, zaopatrzenia wdowie i sieroce przyznaje się i oblicza na podstawie dat, zawartych w wykazie stanu służby.

O ile funkcjonarjusz państwowy, względnie wdowa po nim i sieroty roszczą sobie prawo do uposażenia emerytalnego lub zaopatrzenia wdowiego i sierocego wyższego aniżeli wynika to z dat zawartych w wykazie stanu służby—mają udowodnić żądanie stosownemi dokumentami.

Funkcjonarjusz państwowy, jak i wdowa i sieroty po nim otrzymują wyższe uposażenie emerytalne, względnie zaopatrzenie wdowie i sieroce—z chwilą zgłoszenia i wykazania tego prawa.

Za czas, nieobjęty obliczeniem z powodu wadliwego lub nieprawdziwego wpisu do wykazu stanu służby, wdowa i sieroty otrzymują różnicę zawsze, funkcjonarjusz zaś państwowy w tym wypadku, gdy nie ponosi winy wadliwego lub nieprawdziwego wpisu.

Art. 40. Uposażenia emerytalne, pensja wdowia i sieroca oraz pośmiertne nie ulega zapowiedzeniu i zajeciu sądowemu ani też zajęciu administracyjnemu.

Art. 41. Wszelkie zmiany ustaw o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, pociągające za sobą zmianę wysokości ich uposażenia, będą automatycznie w sposób odpowiedni stosowane przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego.

ROZDZIAŁ IV.
Przepisy przechodnie.

Art. 42. Funkcjonarjuszom, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali w służbie jednego z byłych państw zaborczych i przechodzą na emeryturę ze służby państwowej polskiej, zalicza się do wysługi emerytalnej pełną ilość lat

służby w byłem państwie zaborczem, podlegających zaliczeniu według przepisów emerytalnych odnośnego państwa, tudzież lata służby państwowej polskiej. Uposażenie emerytalne wymierza się według zasad ustawy niniejszej, biorąc za podstawę ostatnio pobierane uposażenie w służbie czynnej (art. 14).

Art. 43. Emerytowani funkcjonarjusze byłych państw zaborczych otrzymują—o ile posiadają obywatelstwo polskie — uposażenie emerytalne ze Skarbu w wysokości siedemdziesięciu pięciu procent (75%) tego uposażenia emerytalnego, które należałoby się im według zasad ustawy niniejszej od płacy zasadniczej w służbie czynnej, przywiązanej do tego stopnia służbowego, względnie stopnia płacy, któremu cyfrowo odpowiada dla byłych funkcjonarjuszów rosyjskich i niemieckich klasa płacy, względnie stanowisko zajmowane ostatnio przez funkcjonarjusza, a dla byłych funkcjonarjuszów austrjackich klasa ostatnio nadanej rangi (stopień płacy lub ilość lat służby).

Tak wymierzone uposażenie emerytalne wraz z dodatkiem drożyźnianym nie może być niższe od przyznanego na zasadzie ustaw właściwego państwa zaborczego pełnego uposażenia emerytalnego łącznie z dodatkami przyznanemi przez Państwo Polskie.

Art. 44. Funkcjonarjuszom państwowym, którym na zasadzie postanowień ustawy o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65 poz. 429 do 435) zaliczono czas służby samorządowej lnb pracy zawodowej do wysługi lat, dodatku starszeństwa, dodatku za trzechlecia—zalicza się czas tej służby lub pracy do wysługi emerytalnej w tej samej ilości, co do wysługi lat (dodatku starszeństwa, dodatku za trzechlecia).

O ile zaliczenie służby samorządowej lub pracy zawodowej nie nastąpiło w pełnej liczbie lat, wykazanych jedynie z powodu, że czas tej służby lub pracy przekraczał lat dwadzieścia, względnie dwadzieścia jeden, szef właściwej władzy naczelnej będzie mógł za zgodą Ministra Skarbu zaliczyć resztę wykazanych lat w całości lub części, w ilości jednak nie przekraczającej ogółem lat trzydziestu.

Sędziom i prokuratorom zalicza Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu czas służby samorządowej lub pracy zawodowej do wysługi emerytalnej na równi z innymi funkcjonarjuszami państwowymi.

Wszyscy ci funkcjonarjusze państwowi uzyskują prawo do emerytury po wysłużeniu conajmniej pięciu lat w służbie państwowej polskiej.

Art. 45. Funkcjonarjusze państwowi i emeryci (wdowy i sieroty), którzy byli członkami kas emerytalnych lub innych kas zaopatrzenia, albo opłacali wkładki emerytalne do kas byłych państw zaborczych, będą mogli korzystać z praw emerytalnych na mocy niniejszej ustawy jedynie pod warunkiem poprzedniego ustąpienia na rzecz Skarbu Państwa praw, służących im dotychczas; o ile prawa te już w całości lub w części zrealizowali—pod warunkiem zobowiązania się ponadto do spłaty kwot, pobieranych z tych źródeł.

Art. 46. Wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach i emerytach byłych państw zaborczych, którzy zmarli przed wejściem lub po wejściu w życie ustawy niniejszej, otrzymują, o ile posiadają obywatelstwo polskie, pensję wdowią lub sierocą na zasadzie art. 22 i następnych ustawy niniejszej. Za podstawę wymiaru pensji wdowiej i sierocej służy ta kwota, którąby otrzymał mąż, względnie ojciec, tytułem uposażenia emerytalnego w myśl art. 43 ustawy niniejszej. Tak wymierzona pensja wdowia, względnie sieroca wraz z dodatkiem drożyźnianym nie może być niższa od przyznanego już na zasadzie ustaw właściwego państwa zaborczego pełnego zaopatrzenia wdowiego lub sierocego, łącznie z dodatkami, przyznanemi przez Państwo Polskie.

Art. 47. Wdowom i sierotom po funkcjonarjuszach, którzy ze służby w byłych państwach zaborczych przeszli do służby w Państwie Polskiem i zmarli przed upływem lat pięciu, wymierza się pensję wdowią, względnie sierocą, we-

dług norm art. 22 i następnych ustawy niniejszej od tej kwoty, któraby się zmarłemu należała tytułem uposażenia emerytalnego (art. 42).

(D. c. n.).

Część nieurzędowa.

Przedruk z miesięcznika „Samorząd Miejski".

Dr. RUDOLF SIKORSKI.

Samorząd miejski w Polsce

i jego najbliższe zadania i cele.

Naczelnik gminy miejskiej, burmistrz lub prezydent kieruje policją lokalną, o ile ta nie jest zleconą organom rządowym i wykonuje sankcję karną ustaw i przepisów, dotyczących policji lokalnej. W razie niebezpieczeństwa może zarządzać wszelkie roboty i zmuszać do nich każdego.

Naczelnicy gminy, burmistrze, prezydenci sprawują władzę dyscyplinarną nad urzędnikami gminnymi i służbą— sami zaś są odpowiedzialni za swą działalność w własnym zakresie działania gminy przed Radą miasta i wyższemi organami samorządowemi, a w poruczonym zakresie także i przed władzą rządową.

Za zezwoleniem Rady miasta mogą członkowie zwierzchności gminnej urząd swój złożyć W Krakowie i we Lwowie mogą członkowie Prezydjum miasta nie przyjąć wyboru.

6) Mianowani urzędnicy gminy miejskiej muszą posiadać przepisane kwalifikacje. W Krakowie wszyscy urzędnicy fachowi, a więc prawnicy, rachunkowi, sanitarni i techniczni muszą posiadać kwalifikacje równe rzadowym, we Lwowie tylko urzędnicy konceptowi (referenci fachowi) używani do załatwiania spraw poruczonego zakresu działania.

W miastach średnich i małych kwalifikacje urzędników określa rozporządzenie Wydziału Krajowego.

Ustawy lub statuty, ewentualnie uchwały Rady miejskiej, oznaczają, których urzędników zaliczać należy do stałych, względnie, których wogóle należy ustanawiać.

Do urzędników gminnych stosują się w zasadzie przepisy dyscyplinarne, odnoszące sie do urzędników państwowych.

7) Członkowie gminy obowiązani są według wszystkich ustaw gminnych do podjęcia się urzędu lub czynności, do których wyborem gminy lub jej zaufaniem powołani będą.

Ustawa dla małych miast i dla miast średnich przepisuje, że każdy według przepisów wybrany członek gminy winien przyjąć wybór, bądź na członka Rady miejskiej lub na jego zastępcę, bądź na niepłatnego asesora. Wymówić się od przyjęcia wyboru mogą tylko osoby w ustawie wymienione. Na wzbraniających się Rada miejska może nałożyć karę pieniężną—w miastach średnich do 50 Złr., w małych do 20 Złr. Statuty Lwowa i Krakowa prócz przepisów co do obowiązku podjęcia się urzędów lub czynności publicznych podobnej sankcji karnych na wzbraniających się przyjąć wybór—nie podają.

8) Władze nadzorcze samorządowe mogą nakładać kary na naczelnika gminy, burmistrzów i prezydentów za zaniedbanie w własnym zakresie działania, a przełożona władza polityczna może ich na wniosek władzy samorządowej zawiesić w urzędowaniu.

W razie niezgodności tych władz rozstrzyga wyższa władza polityczna. Po przeprowadzonem śledztwie dyscyplinarnem może polityczna władza krajowa, za zgodą Wydziału Krajowego, złożyć z urzędu członka zwierzchności gminnej.

Władza nadzorcza polityczna może na naczelnika gminy, burmistrza lub prezydenta nałożyć karę za zaniedbanie obowiązków w poruczonym zakresie działania od 20 — 200 Złr., a w razie potrzeby, gdy Rada miejska nie może zaradzić, ustanowić komisarza na koszt gminy do sprawowania poruczonego zakresu działania. To samo może mieć miejsce, gdy burmistrz zaniedbuje zadania w zakresie policji lokalnej.

9) Władza nadzorcza rządowa ma prawo i obowiązek zakazać wykonania uchwały powziętej przez Radę gminną, gdy uchwała ta przekracza jej zakres działania lub sprzeciwia się ustawom. Przeciw takiemu zakazowi służy rekurs do Namiestnictwa. Jeśli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, ma być o danym zakazie powiadomioną przełożona władza samorządowa.

10) Jeśli Rada gminna zaniedbuje lub wzbrania się dopełnić obowiązków, ciążących na niej z mocy ustaw, władza rządowa zarządza na koszt gminy środki zaradcze, a jeśli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, a nie jest nagłą, porozumiewa się przedtem z przełożoną władzą samorządową.

11) Namiestnik może rozwiązać Radę miejską. Rekurs może być wniesiony do Ministerstwa, lecz nie ma mocy wstrzymującej. W 6 tygodni należy przeprowadzić nowe wybory.

12) Osobne przepisy ustaw miejskich określają sposób zawiadywania specjalnemi sprawami wyznaniowemi ludności chrześcijańskiej i izraelickiej.

B. Odrębne cechy ustaw miejskich w Galicji.

Małe miasta, do których odnosi się ustawa z r. 1896, nie mają Magistratu tylko zwierzchność gminną, składającą się z naczelnika gminy, jego zastępcy i dodanych do pomocy naczelnikowi gminy 2 asesorow. Liczba asesorów może być w razie potrzeby podniesiona do 5-ciu.

Naczelnik gminy otrzymuje stałe wynagrodzenie z funduszów gminy. Minimum tego wynagrodzenia oznacza Wydział Krajowy dla każdego miasteczka po wysłuchaniu Rady gminnej. Naczelnikowi gminy nie wolno zrzec się tego wynagrodzenia, Zastępca naczelnika może otrzymać wynagrodzenie, gdy dłuższy czas zastępuje naczelnika.

Urząd asesora, radnego i zastępcy asesora jest bezpłatny.

Asesorowie są dodani naczelnikowi gminy do pomocy w urzędowaniu. Winni oni wspierać naczelnika w urzędowaniu i mają według jego zarządzenia i pod jego odpowiedzialnością wykonywać czynności, które im poruczy.

Każdy asesor odpowiedzialny jest gminie za zaniedbanie lub nienależyte wykonanie czynności przez ustawę niniejszą wogóle, przez naczelnika gminy lub Radę gminną w szczególności mu poruczonych.

(D c. n.).

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3).

Ogłoszenie.

Magistrat m. Lublina podaje do wiadomości zainteresowanych, że składanie kwestjonarjuszy w przedmiocie rejestracji szkód materjalnych, wyrządzonych w niewoli niemieckiej jeńcom Polskim z byłej armji rosyjskiej w czasie wojny 1914—1919 r., przedłużone zostało przez Ministerstwo Spraw Wojskowych do dnia 1 listopada r. b.

Kwestjonarjusze można otrzymać w Magistracie pokój Nr. 9 na parterze.

Ogłoszenie

Majlich Rajsfeld zgubił dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 22 września 1919 r. za Nr. 3181.

Treść Nr. 25-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.